

HET VERHAAL VAN DE REIS VAN BRANDAAN

Heel erg lang geleden, wel 800 jaar geleden was er een meneer die in een klooster in Ierland woonde. Zijn naam was Brandaan. Brandaan leefde in een klooster. Een klooster moet je weten is een gebouw waar mensen wonen, die noemen ze monniken. Brandaan was ook een monnik. Hij kwam nooit buiten de muren van het klooster. Hij leefde een teruggetrokken bestaan.

Op een avond zat Brandaan op zijn kamer. Hij had de kachel met hout gevuld en aangestoken. Hij zat op zijn favoriete stoel lekker dichtbij de warme kachel, zijn ogen vielen bijna dicht door de slaap. Net voordat hij wegdommelde zag hij een leesboek op tafel liggen: De wonderen van de wereld! Brandaan werd **NIEUWSGIERIG** door de titel en ging het boek lezen.

Hij las over een groot stadion met de naam Colosseum in de Italiaanse stad Rome. Over een enorm bouwwerk, door mensen met de hand gemaakt, in Egypte die ze de Piramide van Cheops noemen. En over een hele hele lange muur in China die ze de Chinese muur noemen. Wat een onzin zei Brandaan! Dat kunnen mensen helemaal niet gemaakt hebben! Ik geloof er helemaal niets van! Dit kan echt niet, wat een stom boek! Brandaan sloeg het boek dicht en gooide het boek zo het vuur in. Toen gebeurde er iets heel raars.....De vlammen kleurde blauw en de rook werd oranje. En nog veel gekker; Brandaan hoorde een stem en die zei:

“Brandaan Brandaan, als je niet **NIEUWSGIERIG** bent naar de wereld om je heen, zul je nooit iets ontdekken en leren! Brandaan, ben **DAPPER**, heb **VERTROUWEN** en ga op Reis en laat je **VERWONDEREN!**”

Toen werd het vuur weer normaal, was de stem weg en was het weer stil in de kamer van Brandaan. Daar zat hij dan. Brandaan was een beetje geschrokken maar hij werd wel enorm **NIEUWSGIERIG**. Hij dacht, misschien heeft de stem wel gelijk. Als ik maar in het klooster blijf, zie ik helemaal niets van de wereld. Ik moet **DAPPER** zijn. Ja ik weet het, ik **DURF** het, ik ga het **DOEN**, ik ga op Reis!

Brandaan maakte een eigen boot en ging op Reis.

Brandaan voer met zijn boot over de zee en kwam aan in verschillende landen. Hij wist niet wat hij zag! In elk land waar hij kwam, ontmoette hij nieuwe mensen. **Brandaan zei dan: ik ben ik, jij bent jij en samen zijn we wij!** Zo maakte hij veel nieuwe vrienden en vriendinnen. Wat fijn!

Naast zijn vele nieuwe vriendschappen **VERWONDERDE** Brandaan zich over veel meer dingen. Zo leerde hij Spaans spreken *fantástico!* Ging hij salsa dansen op Curaçao! Samen met zijn nieuwe vrienden en vriendinnen leerde hij dansen op een Turkse bruiloft! **MET ELKAAR** gingen ze ook Marokkaans koken!

Na 8 fantastische jaren kwam Brandaan weer terug in het klooster. Het was erg fijn thuiskomen! Want wat had Brandaan veel van de wereld gezien en wat heeft Brandaan veel geleerd van zijn Reis. Hij pakte pen en papier en schreef het volgende op:

*Als ik niet **NIEUWSGIERIG** was geweest, had ik niets van de wereld gezien.*

*Als ik niet zo **DAPPER** was geweest, was ik niet op Reis gegaan en had ik niet al die mensen ontmoet.*

MET ELKAAR heb ik ontzettend veel geleerd en ben ik **GEGROEID!**

*Wat fijn dat ik wel **NIEUWSGIERIG** en **DAPPER** genoeg was om op **REIS** te gaan. **MET ELKAAR** ben ik **PERSOONLIJK GEGROEID**. **TROTS** kijkt **BRANDAAN** terug op zijn waardevolle **REIS**.*

Hij ging weer op zijn fijne stoel zitten, met de kachel aan, en sloot zijn ogen. Net voordat hij in slaap viel schreef hij nog één zin:

“Elk kind op de wereld gun ik een Reis zoals ik, Brandaan, deze heb mogen maken”.

